

ת"פ 14411/11/21 - מדינת ישראל נגד א' צ'

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 יולי 2022

ת"פ 14411-11-21 מדינת ישראל נ' צ'(עציר)

לפני כבוד השופטת מרב גרינברג
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם

א' צ' (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד בן אסולין

ב"כ הנאשם - עו"ד אבי כהן בשם עו"ד ענבוסי

הנאשם הובא על ידי שב"ס

ביהמ"ש מקריא לצדדים את גזר הדין.

גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של **נשיאת נשק**, לפי סעיף 144(ב) רישא, ועבירת **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977.
2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, בין בני משפחת א.א., המתלונן, למיכאל חיימוב, מכרו של הנאשם, קיים סכסוך מתמשך. ביום 26.10.21, רכש הנאשם אופנוע מסוג יאנג-טיאן מ.ר. 7986833, הדביק על חלק ממספרי לוחית הרישוי שלו איזולירבנד שחור על מנת למנוע את זיהויו, והצטייד ברימון הים סנוור מסוג M7290 (להלן: "הרימון"). ביום שלמחרת, 27.10.21, בסמוך לשעה 03:37, נהג הנאשם באופנוע והגיע לבית משפחת המתלונן, באותה עת שהו בני המשפחה בבית וחלקם היו ערים. הנאשם ירד במהירות מהאופנוע, כשלראשו קסדה כהה, נכנס לחצר הבית, והשליך את הרימון לכיוון הבית. הרימון נפל בסמוך לדלת הכניסה, אך לא התפוצץ מאחר שהנאשם לא הוציא את הנצרה. מיד לאחר מכן נמלט מהמקום.
3. ביום 2.6.22 הציגו הצדדים הסדר טיעון, במסגרתו הסכימו, כי המאשימה תטען לעונש ראוי בן 24 חודשים, ורכיבי ענישה נוספים של מאסר על תנאי וקנס, כשההגנה חופשית בטיעוניה. עוד הוסכם על הפקדת סך של ₪ 2,500 לחלף חילוט אופנועו של הנאשם ששימש לביצוע העבירה.

עמוד 1

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה, עו"ד ט. שילוני, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשיו של הנאשם והחובה להחמיר בעונשם של נאשמים בעבירות נשק, עוד הדגישה את פגיעת מעשיו בערכים החברתיים של ביטחון הציבור, שמירה על הסדר הציבורי וזכותו של הפרט לשלמות גופו וקניינו, כשמידת הפגיעה בהם היא בינונית, הרימון הושלך לעבר בית מגורים אך ללא שהנאשם פתח את הנצרה ועל כן לא התפוצץ. המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם שנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור על הנאשם עונש מאסר בן 24 חודשים, במרכז המתחם. המאשימה התייחסה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, שהודה בכתב אישום מתוקן ולקח אחריות על מעשיו אך עם זאת הדגישה את עברו הפלילי בעבירות סמים ואלימות, וכי חרף גילו הצעיר ריצה בעבר עונשי מאסר בפועל ואינו בעל אופק שיקומי. עוד עתרה לענישה נלווית, לרבות פיצוי למשפחת המתלון.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד מ. ענבוס, לא הפחית מחומרת המעשה אך סבור, כי יש לייחס משקל רב לכך שהנאשם לא שחרר את נצרת הרימון וכל כוונתו הייתה לאיים על המתלון ולא לגרום לפגיעה ברכוש או בנפש. עוד נטען, כי, מדיניות הענישה הנוהגת מתונה יותר מזו שהציגה המאשימה ועל כן יש לקבוע מתחם עונשי שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר. עוד עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם - גרוש, אב לילדה בת שנתיים שנסיבות חייו קשות. הנאשם החל את שירותו הצבאי כלוחם אך בעקבות פציעה נאלץ לשרת כטבח ולחובתו עבר פלילי שאינו מכביד. משכך, ביקש למקמו בתחתית המתחם ולהסתפק בתקופת מעצרו, משך כשמונה חודשים.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו. סיפר כי הוא אב לפעוטה והדגיש כי מטרתו הייתה אך לאיים ולכן לא הוציא את נצרת הרימון.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

7. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

8. מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה מוחשית בביטחון הציבור ובשלומם ובטחונו של המתלון ומשפחתו. הנאשם **תכנן** את מעשיו בקפידה, לצורך כך רכש אופנוע, שיבש את מספר לוחית הרישוי והצטייד ברימון הולם. הנאשם הגיע לבית המתלון בחשכת ליל והשליך את הרימון לעבר ביתו, כשבמקום שוהים המתלון ובני משפחתו, חלקם ילדים.

9. פסיקה עקבית של בית המשפט העליון מלמדת על מגמת החמרה בענישה בגין עבירות נשק.

עבירות הנשק, על כל סוגיהן ומיניהן, הפכו ל"מכת מדינה" קשה ומגלמות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחון.

10. לבתי המשפט חלק מרכזי בביעורן של תופעות קשות אלו, ו"קיימת חשיבות של ממש להטלת ענישה הולמת ומרתיעה על כל חוליות השרשרת העבריינית - החל מיצרני או מבריחי הנשק הבלתי חוקי, דרך הסוחרים בו, ועד לאלו הנוטלים אותו לידם ועושים בו שימוש בלתי חוקי" (ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה, פסקה 15 (23.1.2022)).

[ראו והשוו ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' אחמד קדורה, פס' 5-6 (14.4.22); ע"פ 2033/21 אימן זועבי נ' מדינת ישראל, פס' 8 (30.8.21); ע"פ 6021/21 עלי עבוד נ' מדינת ישראל, פס' 2 (19.12.21); ע"פ 587/22 עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל, פס' 9-10 (22.5.22); ע"פ 5780/21 מוחמד שיבלי נ' מדינת ישראל, פס' 2 (14.12.21); ע"פ 2101/21 תומר טוביה נ' מדינת ישראל פס' 2 (29.7.21); ע"פ 6068/21 מדינת ישראל נ' אברהם פקיה, פס' 12-13 (19.12.21)].

11. נוכח הסיכון הממשי הנשקף לביטחון הציבור מעבירות נשק מורה הפסיקה, כי במסגרת שיקולי הענישה יינתן על דרך הכלל משקל רב יותר לאינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (ראו: ע"פ 587/22 עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל, פס' 13 (22.5.2022); (ע"פ 4775/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (17.2.2022)).

12. במקרה שלפנינו נופך נוסף של חומרה והוא השימוש המסוכן בנשק לפתרון סכסוכים, הנאשם שפעל כזרועו הארוכה של מכרו, המסוכסך עם המתלונן, השליך את הרימון במטרה לאיים ולערער את שלומו ובטחונו של המתלונן.

על התופעה של שימוש בנשק לפתרון סכסוך אמר בית המשפט העליון כדלקמן:

"תופעה נוראה זו פשתה בחברתנו, הייתה כמחלה ממארת

וחובה היא המוטלת עלינו, על בית-המשפט, להעלות תרומתו למלחמה קשה זו. מלחמה היא שאסור לעשות בה ויתורים, שאם נוותר ונסלח תתגבר התופעה ותלך, חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים. בבואנו לגזור עונשים על עבריינים כמשיב שלפנינו, שומה עלינו לשוות נגד עינינו לא רק את המשיב ואת צורכי שיקומו; לא רק את הנפגעים ממעשיו של המשיב ואת הנפגעים ממעשים-בכח שיעשו אם לא נגיב בחומרה על מעשים כמעשה המשיב" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ'ירון רייכמן [לא פורסם] 7.2.2005).

13. עוד יש לתת דעתנו לסוג הנשק שנשא הנאשם, רימון הים שהוא נשק התקפי, גם אם סכנתו פחותה משל רימון

רסס, טמון בו סיכון לא מבוטל לפגיעה בגופו של אדם (ע"פ 7386/13 עווד נ' מדינת ישראל (23/3/2013) ו"יש לראות בחומרה מיוחדת את הקלות הבלתי נסבלת של שימוש בנשק בטבורה של עיר, מעשה מתוכנן שנעשה תוך זריעת פחד ובהלה בקרב אנשי המקום" (ע"פ 5336/16 סעיד אל רחים עזאם ואח' נ' מדינת ישראל (8.9.2016)). אכן, יש בעובדה שהנצרה לא הוצאה מהרימון כדי להפחית את הסיכון הנשקף ממנו ופוטנציאל הנזק אך כזכור מדובר ברימון שהושלך ע"י הנאשם סמוך לדלת הכניסה של בית המתלונן ופיצוצו עלול להתרחש גם בשוגג. באשר לשאלה מדוע הושלך הרימון ללא שהוצאה הנצרה, נטען בכתב האישום כי הסיבה לכך אינה ידועה. הנאשם טען בדבריו לעונש, כי עשה זאת במכוון מאחר שביקש רק לאיים באמצעות הרימון ולא לפוצצו אלא שהדברים נטענו לראשונה ולא ניתן לקבוע בעניין זה מסמרות. כך או אחרת, אין בנסיבה זו כדי להפחית מעוצמת האיום שיש במעשה.

14. בחינת מידת פגיעת מעשי הנאשם בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף בינוני. בהקשר זה אתן משקל לתכנון המקדים של המעשים ולרקע לביצועם, לסוג הנשק ולהשלכתו לבית מגורים לצרכי איום, וכן לעובדה שהושלך ללא שהוצאה הנצרה באופן שמפחית במידת מה את פוטנציאל הנזק.

15. **באשר למדיניות הענישה הנוהגת**, הפנו באי-כוח הצדדים לפסיקה רלוונטית, הימנה עולה כי קיים מנעד רחב של עונשים בעבירות בהן הורשע הנאשם, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבותיו האישיות של המבצע. אמנם המקרים אינם זהים בנסיבותיהם, אולם ניתן להקיש מהם לגבי מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים:

16. המאשימה הגישה במסגרת טיעוניה לעונש פסיקה לתמיכה בעתירתה העונשית, בין היתר ע"פ 5336/16 סעיד אל רחים עזאם ואח' נ' מדינת ישראל (8.9.2016), שם נדחה ערעור שני מערערים, שהורשעו בשתי עבירות של היזק בחומר נפץ ונשיאת נשק. בעקבות סכסוך בין בת זוגו של המערער 2 לאחרת, השליך המערער 2 שני רימונים, שהתפוצצו, אחד מהם ברחוב והשני במאפייה שבבעלות משפחת המסוכסכת, וכתוצאה מכך נגרם נזק לרכוש. צוין כי באותה שעה היו בחלק האחורי של המאפייה אנשים. המערערים צעירים ללא עבר פלילי, בית המשפט המחוזי קבע לגבי המערער 1, שהיה הנהג ברכב, מתחם ענישה שנע בין 18-42 חודשי מאסר, והשית עליו מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, ולגבי המערער 2, מתחם ענישה שנע בין 24-54 חודשי מאסר, והשית עליו מאסר בפועל לתקופה של 28 חודשים; ע"פ 7386/13 עווד נ' מדינת ישראל (23.3.2014), הנאשם הורשע בביצוע עסקה במסגרתה מסר רימון הלבם סנוור 7290M לאחר. בית המשפט המחוזי השית עליו 18 חודשי מאסר בפועל, ערעורו נדחה; ע"פ 9543/09 בילאל רחאל נ' מדינת ישראל (19.1.2010), שם נדחה ערעור המערער, אשר על רקע סכסוך עסקי, השליך עם שניים נוספים לעבר ביתו של המתלונן, רימון, שלא התפוצץ עקב תקלה, עברו הפלילי אינו מכביד. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל.

פסיקה נוספת, בנסיבות מחמירות יותר אך יש בה כדי ללמד על הקשחת רף הענישה נמצא בע"פ 149/12 אשר אלמליח נ' מדינת ישראל (24.9.2012) שם הורשע המערער, בעל עבר פלילי מכביד, שהדביק רימון יד שנגנב מכוחות הביטחון לדלת דירת המתלוננים, בעבירות נשק, איומים והחזקת רכוש חשוד כגנוב ונגזרו עליו 24 חודשי מאסר. ערעורו נדחה;

ע"פ 649/15 משה לוגסי נ' מדינת ישראל (3.8.2017) - המערער הורשע בעבירות נשק וחבלה בכוונה מחמירה בכך שהשליך רימון רסס לעבר חזית ביתו של המתלונן. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין

5-8 שנות מאסר והשית עליו 6 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון הקל מעט בעונשו והפחיתו ב-8 חודשים, על מנת לעודדו להמשיך בהליך השיקומי בו החל.

17. מנגד, הגישה ההגנה פסיקה בה נדונו נאשמים בעבירות דומות לעונשים קלים יותר, בחלקם התקבל תסקיר שנשא המלצה שיקומית. כך ע"פ 2933/19 צדיק נ' מדינת ישראל (26.9.2019), נדחה ערעור של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירות נשק, לאחר שהשליך לפנות בוקר, רימון יד הולם, תוך שחרור הנצרה, לעבר מדרכה הסמוכה למסעדה, ללא נזק. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 9-26 חודשי מאסר בפועל, בקביעת עונשו התחשב, בין היתר, בעברו בעבירות אלימות, בגין ריצה מאסרים, ולקולא בהודאתו, והשתלבותו בקבוצה טיפולית ומעקב פסיכיאטרי, וגזר עליו 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל; ת"פ (מח' חי') 22765-09-19 מדינת ישראל נ' מטרי (5.12.2019), הנאשם הורשע בביצוע עבירות נשק ואיומים, לאחר שהשליך רימון לחצר ביתו של המתלונן, הרימון התפוצץ. בית המשפט המחוזי נתן דעתו להודאת הנאשם בכתב אישום מתוקן בהסדר טיעון, לחרטה הכנה שהביע, להסכם הסולחה שנערך בין הצדדים ולעברו הפלילי שאינו מכביד, וגזר עליו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; בת"פ (מח' נצ') 31844-05-11 מדינת ישראל נ' בילאל זרעיני (14.11.2011), הורשע הנאשם בעבירות נשק, ניסיון לפציעה בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר, לאחר שזרק, על רקע סכסוך משפחות רימון, הולם "סנור" לעבר קבוצת אנשים בכוונה לפצוע אותם. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל חרף תסקיר שבא בהמלצה שיקומית לצו של"צ. ערעור שהגיש, נדחה (ע"פ 8916/11).

18. על כן, לאחר שבחנתי נסיבות מעשי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והפסיקה הנוהגת, **מצאתי לקבוע מתחם ענישה שנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל**. עתירת ב"כ הנאשם למתחם מקל שנע בין מספר חודשי עבודות שירות לעונש מאסר קצר אינה מתיישבת עם מדיניות הפסיקה ועם הכלל הנוהג, לפיו דינם של העוסקים בנשק בלתי חוקי הוא למאסר בפועל שאינו קצר.

19. בבואי לגזור את העונש המתאים לנאשם, כיום בן 31, בעל עבר פלילי הכולל הרשעה בעבירת החזקת סמים לצריכה עצמית (2021), ושתי הרשעות בעבירות אלימות (מהשנים 2016-2017), מצאתי להתחשב בהודאתו ולקייח אחריות, בהיותו אב לפעוטה בת כשנתיים ובנסיבות חייו המורכבות כפי שעלה מטיעוני בא כוחו. הנאשם עצור בתיק זה מזה כשמונה חודשים.

20. עוד יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בגדרו של המתחם, וזאת נוכח שכיחותן הרבה של עבירות הנשק והחשיבות החברתית לצמצום שימוש בנשק כאמצעי איום ולצורך פתרון סכסוכים בדרכי אלימות.

21. באיזון בין השיקולים השונים, **מצאתי למקם עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם הענישה, אך לא בתחתיתו, לצד ענישה נלווית**. כמו כן, אשית על הנאשם פיצוי למתלונן, תוך התחשבות במצבו הכלכלי.

22. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **20 חודשי מאסר בפועל**, החל מיום מעצרו 28.10.21.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת איומים.
- ד. קנס בסך 1,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו שישולם עד ליום 1.11.22.
- ה. פיצוי בסך 5,000 ₪ למתלונן. הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.10.22 ויועבר למתלונן בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט.
- ו. הנאשם יפקיד סך של 2,500 ₪ ובכפוף לכך יבוטל חילוט אופנוע מסוג יאנג-טיואן מ.ר. 7986833 שיוחזר לנאשם.

מורה על השמדת סמים שנתפסו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ז' תמוז תשפ"ב, 06/07/2022 במעמד הנוכחים.

מרב גרינברג, שופטת

.

הוקלד על ידי רחלי מזרחי